

Он хама шӯъбадахо акл, ки мекард он чо,

Сомирӣ пеши «асо»-ву «яди байзо» мекард.

Хоча Хофизӣ Шерозӣ

Ин чо Хоча Хофиз талмехан ба мӯчизаҳои Мӯсо онхоро ба шӯбадбозӣҳои акл ва чашмбандӣи яҳуд сомирӣ, к ибӯ сохирӣ дар муддати гайбати Мӯсо мардумро гумроху гӯсолапараст карда буд, муқобил гузоштааст.

Айнан кореро, ки дар муддати ба сифати муҳаррири сомонӣ «Ислох» ифои вазифа намуданаш М.Садруддин иҷро менамояд. Чодугарӣ, шайтонӣ, фолбинӣ ва тафсириҳои норавоӣ сатҳи М.Садруддин хати қримро убур карда, ба шахси кормандони давлатӣ, ки ҷузъи пешрафтаи ҳар як ҷомеа мебошанд, ҳақоратро нисор мекунад, вазъиятро воруна нишон медиҳад.

Муҳолифи асли баёни фиребгарӣ ва сиёсат ҷудой мегузорад. Ҷунон сиёсатро ҳуққабозӣ пиндоштаанд, ин беикболаҳо ҷазои маҷозиро ба майдони таҳкиру ҳақорат табдил додаанд. Ҳарчанд маълум аст, ки аз сиёсатмадорони роҳи қач, ки шоир онхоро ҳуққабоз гуфтааст, таваққуъ ва интизори роҳи ростино доштан қуллан нодуруст аст, вале он чи ки М. Садруддинро аз дигарон мутамойиз мекунад, ӯ фишанги боздорандаи забону ва рафтори ҳудро назорат намекунад. Намедонад, ки шахси оқил агар дарвозаро баст, панҷаро барои рӯзи мабодо боз мемонад.

Бо қорҳое, ки Мухаммадикбол мекунад, интизор меравад ӯ то охири умр оворава ғариб мемонад. Ифшоғариҳое, ки М.Садруддин бо дурӯғу рост даст мезанад, паймони хуб надоранд. Афсурдагӣ ва изтиробҳои равонӣ дар мавқеъгириҳои Мухаммадиқболи Садриддин вақтҳои охир баръало эҳсос мешавад. Мавзӯҳо гуногунро дастак карда, боз

анбӯхи тухмату гайбатро бар сари кормандони хифзи ҳукук мерезад. Намедонад, ки хама аъмол подош ва мукофот дорад. Парвози фикри Мухаммадикбол ба андозае подархавост, ки аз Париж истода ҳукми кормандони давлатиро мебарорад. Ин нахзатиҳо ҳаёл мекунанд, ки замони ҳукумати ба ном мусолиҳаи миллист, ки мулло Абдугаффор ҳам милиса буд ҳам амният ва намедонанд, ки касе аз ҷавобгирии конунӣ дар ҳудуди ҷумҳурӣ дар канор нест.

Мухаммадикболи овора намедонад, ки давлату давлатсозӣ хавсалаву дониш ва таҷриба металабад. Гарбиҳо чӣ қадар давлати мутамарказ сохтанд. Конун ҳукмфармо ва ҳукукҳои ҳамаи инсонҳо дар мадди аввал. Ренессанс танҳо бо лачом задани муллоҳои насронӣ ба қор омад. Ин яқин аст. Тамоюли равшангарӣ ин тавр ба роҳ монда мешавад, на мисли нахзатиҳо, ки боз барои ҷанги навбатии дохилӣ омодагӣ мебинанд.

Точик ҳалки якдаставу муттаҳид аст, ин 30 нафар нахзатие, ки дар хориҷи кишвар ҳастанд, ба ин ҳисоб шомил нестанд. Намешавад, ки бо тақдири миллат дар ду даҳсола 2 бор бозӣ кард. Мардум ба шумо нахзатиҳо ҳамчун хори маргелон менигараду шуморо як абзори хориҷӣ медонад.

Қадам давлатро дидӣ, ки аз муҳочирони мусаллаҳаш даъват ба амал мебарорад, ки биёед, баргардед. Ҳамин рафтори устодони маънавиатро як бор ба таҳлил бигир. 5 млн. эрониро бе Ватан карданд ва то ҳол аз аспӣ ҷаҳлат нафуромадаанд ва ишорае ҳам барои созиш надоранд. Демократияи либералӣ бо омехтаи тундгароии нахзатӣ дар ягон китоби сиёсатшиносӣ тасвир нашудааст, ки М.Садруддин меҳоҳад амалӣ намояд.

Нахзатиҳо меҳоҳанд ҳам охиратро соҳибӣ кунанд ва ҳам охиратро. Ягона фарде ки аз са

р
задани
х
ар
гуна
ноором
ӣ
дар
ҷ
ум
х
ур
ӣ
табли
шод
ӣ

мезанад

ва

хурсанд

Ӣ

ме

кунад, М.Садруддин аст.

Тахлили фаъолияти се соли охири шӯъбадабоз оппозитсионери бахтбаргашта, дар дох
ил

ва

берун

нишон

меди

х

ад

,

ки

ба

таври

нохудого

х

бар

зидди

лои

х

а

х

ои

сарнавиштсози

миллат

мебошад,

зеро

х

ӯ

Ӣи

г

улом

Ӣ

ва

бардапарвар

Ӣ

ч

унон дар зех

наш

на
к
ш
бастааст
,
ки
меҳо
хад х
ама
ба
мисли
ӯ
бардаву г
улом
бошанд
.

Табаралӣ Сайвалиев, таҳкикгар, сокини ш.Бохтар